

**EWIDENCJA PARKU W SIEMKOWICACH
GM. SIEMKOWICE, POW. PAJĘCZAŃSKI
WOJ. ŁÓDZKIE**

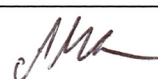

Autorzy opracowania:
mgr inż. Aleksander Milecki
dr inż. Małgorzata Milecka

Tomaszów Mazowiecki – 2010 rok

8936

METRYCZKA ZAŁOŻENIA PRZESTRZENNEGO

1.	Adres: Siemkowice	gmina: Siemkowice	województwo: łódzkie	
2.	Nazwa parku aktualna: Siemkowice		dawna: Siemikowice	
3.	Rodzaj parku i stan jego zachowania: Park krajobrazowy podworski			
4.	Czas powstania i najważniejsze fazy przekształceń: Pocz. XVIII w. prawdopodobnie przebudowany w kon. XIX w.		Autor: Nieznany	
5.	Powierzchnia parku: ok. 5,2 ha w tym 1,8 ha wód		Istniejące budynki : a) o wartościach zabytkowych: dwór obronny b) inne -	
6.	Nr i data rejestru parku: p-XIV-1 z dnia 21.12.1946 r.	Nr ewidencyjny działek zgodny z rejestrem gruntu: 1320; 1316; 1315		
7.	Użytkownik obiektu: Urząd Gminy w Siemkowicach			
8.	Istniejąca dokumentacja: (data i autor)	1. Pomiar sytuacyjno-wysokościowy: brak	2. Inwentaryzacja zieleni: Inwentaryzacja zieleni ogólna w 1977 r. Oprac. A. Chudzik, A. Jewiarz	
	3. Studium historyczne: brak		4. Dokumentacje branżowe, techniczne i ekspertyzy: brak	
9.	Przeprowadzone remonty	Budynków: brak	Parku: brak	Metrykę sporządził: Aleksander Milecki Data: 15.10.2010 rok

PARK W SIEMKOWICACH

GM. SIEMKOWICE

WOJ. ŁÓDZKIE

I. POŁOŻENIE

Wieś Siemkowice położona jest w województwie łódzkim, w powiecie pajęczańskim, w gminie Siemkowice. Zespół podworski w Siemkowicach znajduje się w północnej części miejscowości przy drodze prowadzącej do Łykomierza. Dwór położony jest na wyspie, w otoczeniu parku. Czas powstania zespołu – 2 poł. XVIII wieku, powierzchnia – 5,0 ha, forma przestrzenno-plastyczna – park o złożonej, częściowo zatartej kompozycji przestrzennej.

II. KRÓTKA ANALIZA HISTORYCZNA

W „Słowniku Geograficznym Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich” Chlebowskiego znajdujemy następujące informacje: „**Siemkowice**, Siemikowice, w XVI w. Szamicowicze, Szyamicovicze, ws i fol., pow. wieluński, gm. i par. Siemkowice, odl. 26 w. Od Wielunia, około 42 w. od Radomska i Częstochowy, posiada kościół par. murowany, szkołę początkową, urząd gminny, 118 dm., 803 mk. (9 dm, 52 mk. na folw.). W 1827 r. było 49 dm., 450 mk. Dobra S. składały się w 1882 r. z folw.: S., Kleszczowiec, Miedzno, Łukomierz; osad młyn.: Łukomierz, Kij, Jarzab i Papierek, rozl. mr. 3439: fol. S. Gr. Or. i ogr. mr. 1331, nieuż. mr. 106; bud. mur. 9, drewn. 14; płodozm. 4 i 7-pol.; fol. Kleszczowiec gr. or. i ogr. mr. 128, łąk mr. 32, past. mr. 85, lasu mr. 19, nieuż. mr. 11; bud. drew. 3; fol. Miedzno gr. or. i ogr. mr. 161, lasu mr. 11, nieuż. mr. 10; bud. mur. 2, drewn. 1; fol. Łukomierz gr. or. i ogr. mr. 235, łąk mr. 41, past. mr. 45, lasu mr. 8, nieuż. mr. 23; bud. mur. 3, drewn. 8; w osadach młyn. gr. or. i ogr. mr. 152, łąk mr. 40, past. mr. 49, lasu mr. 3, nieuż. mr. 29; bud. drewn. 15; lasy nieurządzone, 4 młyny. Ws s. os. 54, mr. 871; ws Łukomierz os. 5, mr. 122. Jest to starożytna osada w dawnej ziemi wieluńskiej, położona około mili na płn.- zachód od Białej i Pajęczna. Leży ona na wyżynie, stanowiącej dział wodny Warty i Widawki. W 1875 r. na stokach wzgórza po nad łąką zwaną Cichówka, przy drodze do Chorzewa, odkryto cmentarzysko odwieczne. Prof. Pawiński rozkopał tu około 40 grobów z popielnicami i zebrane urny pomieścił w zbiorze starożytności przy uniwersytecie warszaw. Wedle tradycji zapisanej przez Okolskiego S. były jedną z posiadłości wychodźcy czeskiego Wrszowca h. Oksza, który w XII w. miał tu osiąść (por. Radoszewice). Niewiadomo, kiedy powstała tu parafia i kościół.

Na początku XVI w. prawo patronatu mają dziedzice S. i Radoszewic. Kościół był p. w. św. Marcina. Zarówno łany kmiecie jak i folw. dawały dziesięcinę pleban. miejscowemu. Za meszne dawało po korcu żyta z łanu i za kolędę po groszu z domu. W 1548 r. utworzono przy kościele bractwo Bożego Ciała. Dziedzice wsi przyjęli protestantyzm, lecz przy końcu XVI w. wrócili znów do katolicyzmu. Ze Siemikowską ożenił się Marcin Bielski, poeta i historyk, siedzący w pobliskiej Białej. W 1603 r. Siemikowscy uposażyli przy kościele altarykę św. Maryi Magdaleny. Według wizytacji z 1765 r. część kościoła nowsza została dobudowana kosztem parafian ze wsi Lipnik (łaski, L. B., I, 535 i przyp. wydawcy). W 1879 r. stanął nowy murywany kościół o trzech nawach, 60 łokci długi a 25 szeroki. Na kościele wieża basztowa ośmiokątna, 75 łokci wysoka. Dach blaszany. Wewnątrz kościół olejno malowany; w ołtarzach obrazy pędzla Hadziewicza (przeważnie). Konsekracji dopełnił arcybiskup warszawski Popiel 22 maja 1880 r. Dwór dzisiejszy stoi na miejscu dawnego obronnego zameczku, oblężonego zewsząd wodą. Do końca XVII w. Mieszkali tu Siemikowscy, po nich w XVIII w. Święcicczy, obecnie Karśniccy. S. par., dek. wieluński, 3050 dusz. S. gmina należy do s. gm. okr. IV w Działoszynie, st. p. w Działoszynie. Gm. ma 14,537 mr. obszaru, 401 dm. (29 mur.) i 2894 mk. (1414 męż., 1480 kob.). Opis kościoła i wsi podał kś. Justyn Gryglewski w Tygod. Powszech. z 1881 r. Nr. 49 i Przegląd Katol. Nr. 31 z 1880 r. i Nr. 35 z 1886 r.”

Tereny gminy Siemkowice obejmują prastare ziemie nadwarciańskie. Historia Siemkowic wiąże się z Bolesławem Krzywoustym. Wg Marcina Bielskiego – Jan Werszowiec (Werszowic, Wrszowic, Wierszowiec, Wrsowicz) zabił w XI wieku w oblężeniu Wrocławia księcia czeskiego Świętopelka i ze swoim oddziałem przeszedł na stronę Polaków przyczyniając się walnie do ich zwycięstwa. Król Bolesław III Krzywousty nagrodił go za ten czyn ziemią, do której należała również wieś Siemkowice. Z biegiem czasu potomkowie protoplasty rodu Okszyków podzielili się wsiami i od ich nazw przyjęli nazwiska, stąd Okszyńscy, Radoszewscy, Bleszyńscy i Siemkowscy. Tak więc już w 2 poł. XV wieku Siemkowice należały do Siemkowskich h. Oksza. Z tego rodu pojął żonę Marcin Bielski, kronikarz z Białej, gdzie osiadł na stałe w majątku żony. O tym, że Siemkowscy byli posiadaczami wsi jeszcze w XVI wieku, świadczy kamienna tablica wmurowana w ścianę kościoła z postacią rycerza i napisem po łacinie (w tłumaczeniu: „Tu spoczywa W. Pan Jerzy Siemkowski r. 1564”). Kolejnymi właścicielami wsi byli Święcicczy h. Jastrzębiec, a od XVIII/XIX wieku do 1945 roku rodzina Fundament-Karśnickich również h. Jastrzębiec. Warto odnotować, iż w 5 października 1900 roku spaliła się prawie cała wieś z wyjątkiem kościoła, dworu i kilku zabudowań gospodarczych.

Kościół św. Marcina zbudowano w 1879 roku na miejscu poprzedniego z 1603 roku. Dobudowany jest do monumentalnej wieży (dołem czworobocznej, górą - ośmiobocznej) stanowiącej pozostałość najstarszego kościoła gotyckiego, zapewne z XV wieku. Najstarszymi zabytkami są renesansowe płyty nagrobne z XVI wieku Jerzego Siemikowskiego i Zofii z Bielskich Boguckiej, wmurowane w ściany nawy i zasłonięte konfesjonałami, oraz obrazy Rafała Chadziewicza z XIX wieku. Do 1985 roku w kościele było jeszcze kilka tablic epitafijnych zdobionych kolorowymi herbami, wśród nich - tablica poświęcona pamięci Ludwika Niemojowskiego, katorznika, a potem warszawskiego literata. Dwór został odrestaurowany w latach 1952-3.

(źródło: <http://pl.wikipedia.org/wiki/Siemkowice>)

1. EWOLUCJA UKŁADU PRZESTRZENNEGO

Według historycznych przekazów Werszowicowie „postavili tu mocny zameczek na wyspie między wody”. Najstarsza faza dworu obronnego pochodzi prawdopodobnie z lat 1441-56. Obiekt został rozbudowany w poł. XVII wieku i przebudowany w XVIII i poł. XIX wieku. Wzniesiono go na planie kwadratu, jest parterowy i podpiwniczony. W części wschodniej posiada grube mury z kamienia polnego, będące pozostałością budowli XV-wiecznej. Zachowały się renesansowe obramienia okienne, cztery kamienne portale, nadproża wsparte na kroksztynach oraz w jednej z izb profilowana belka drewniana z datą „1692”. Odrestaurowany w latach 1952-3. Obok murowanego dworu - zameczku, do ok. 1990 roku istniał typowy dworek szlachecki z XVIII wieku. Obok miejsca gdzie stał pozostała lipa szerokolistna o wysokości ponad 20 m i ponad 750 cm w obwodzie.

Jeśli chodzi o kompozycję parku – niewiele wiadomo. Pewnym jest, że charakterystyczny dla Siemkowic układ wodny jest pozostałością po fosie wokół dawnego dworu obronnego. Park, w chwili obecnej krajobrazowy, o mocno zdeformowanej kompozycji powstał na miejscu wcześniejszych założeń, które zapewne towarzyszyły kolejnym etapom rozwoju zespołu. Współcześnie możemy obserwować jedynie skromne szatki tego założenia, z zachowanymi pojedynczymi, imponującymi świadkami historii w postaci pomników przyrody oraz resztki historycznej kompozycji przestrzennej o niezwykle wartościowym układzie wodnym i skromnej, ale świadczącej o charakterze miejsca architektury.

2. DAWNE PLANY

Brak starych planów założenia. Prawdopodobne jest, że istniał jedynie ogólny plan majątku bez szczegółowego planu parku. Nie udało się odszukać również starych map, z których byłoby możliwe odczytanie historycznego układu założenia.

3. ŹRÓDŁA DO DZIEJÓW PARKU

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania opierano się na następujących źródłach:

- „Słownik Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich”
- Wywiad ustny przeprowadzony we wsi Siemkowice
- Materiały w posiadaniu Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków;

Brak informacji o historii założenia stwierdzono w następujących źródłach:

- „Katalog zabytków sztuki w Polsce” pod red. Łozińskiego;
- Rejestr ogrodów polskich;
- Ośrodek Dokumentacji Zabytków w Warszawie (archiwum prof. G. Ciołka);

III. ZABYTKI

Według rejestru zabytków KOBiDZ na listę zabytków wpisane są obiekty:

- Dwór obronny, koniec XVII w., nr rej.: 651 z 31.08.1967
- Park, nr rej.: p-XIV-1 z 21.12.1946

IV. CHARAKTERYSTYKA STANU ISTNIEJĄCEGO

1. UKŁAD PRZESTRZENNY

Kompozycja parku w Siemkowicach jest złożona. Obserwujemy tu ślady najstarszego układu, związanego z dworem na wyspie i reliktami fosy przekształconymi w naturalistyczny układ wodny stanowiący swoistą oś kompozycji założenia parkowego. W chwili obecnej park zatracił czytelność kompozycji. Możemy wyróżnić tu cztery wyraźne strefy:

- dwór na wyspie w otoczeniu obwodowo rosnących drzewostanów,
- centralne wnętrze ze swobodnymi nasadzeniami i linearną grupą nasadzeń wzdłuż kanału łączącego fosę wokół dworu i wielki staw,
- skrajnie usytuowany w części zachodniej układ dwóch dużych stawów,
- układ dwóch małych stawów położony na wschód od wyspy z dworem.

Całość terenu jest nieogrodzona. Brak jest reliktów małej architektury czy historycznego wyposażenia parku. Drzewostany znajdują się w układach swobodnych. Na szczególną uwagę zasługują pomniki przyrody i grupy drzewostanu przy stawie i dworze. Nie zachowały się ślady ogrodów użytkowych ani sadów, trudno też domyślać się ich dawnej lokalizacji.

2. SKRÓCONA INWENTARYZACJA ROŚLIN

W parku występuje ponad 18 gatunków drzew i krzewów. Najstarsze z nich to: lipa szerokolistna i dęby szypułkowe. Ich wiek szacowany jest na ponad 200 lat. Starodrzew jest zagrożony poprzez nadmiernie rozwinięty podszyt i porastające cały park samosiewy, które zacierają historyczną kompozycję roślinności.

Drzewostan jest zniszczony, widoczne są znaczne zaniedbania pielęgnacyjne objawiające się rozpękaniami pni i połamanymi konarami, zakłócona jest struktura wiekowa parku, większość stanowią egzemplarze młode powstałe w wyniku naturalnej sukcesji. Historyczne egzemplarze, o okazowych rozmiarach stanowiące niewątpliwą atrakcję parku, jednak wymierają ze względu na sędziwy wiek oraz brak pielęgnacji. Drzewostan wymaga pilnego przeprowadzenia prac pielęgnacyjnych i sanitarnych, a układy komponowane stanowiące szkielet kompozycyjny parku - uzupełnienia w celu ochrony historycznego układu rozplanowania.

Lp.	Nazwa gatunkowa	Nazwa polska	Ilość*
1.	<i>Acer negundo</i>	klon jesionolistny	5
2.	<i>Acer platanoides</i>	klon pospolity	15
3.	<i>Aesculus hippocastanum</i>	kasztanowiec biały	5
4.	<i>Alnus glutinosa</i>	olsza czarna	20
5.	<i>Betula pendula</i>	brzoza brodawkowata	60
6.	<i>Carpinus betulus</i>	grab pospolity	1
7.	<i>Fraxinus excelsior</i>	jesion wyniosły	80
8.	<i>Picea pungens</i>	świerk kłujący	20
9.	<i>Populus tremula</i>	topola osika	15
10.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	10
11.	<i>Rhus typhina</i>	sumak octowiec	10

12.	<i>Robinia pseudoacacia</i>	robinia akacja	70
13.	<i>Salix alba 'Tristis'</i>	wierzba płacząca	4
14.	<i>Sorbus aucuparia</i>	jarzab pospolity	20
15.	<i>Thuja occidentalis</i>	żywotnik zachodni	5
16.	<i>Tilia cordata</i>	lipa drobnolistna	10
17.	<i>Tilia platyphyllos</i>	lipa szerokolistna	1
18.	<i>Ulmus campestris</i>	wiąz polny	5
	Razem około		356

* Podano orientacyjną liczbę drzew zainwentaryzowanych w terenie, uwzględniając zwarte masywy drzew o swobodnej kompozycji w poszczególnych częściach parku, nie licząc podrostu.

3. ANALIZA STOPNIA ZACHOWANIA ZABYTKOWEGO UKŁADU

Założenie rezydencjonalne w Siemkowicach, a właściwie jego relikty świadczą iż w przeszłości był to zespół o odległej historii (ślady układu fortyfikacyjnego), okazały i rozległy. Stała parcelacja gruntów tej rezydencji, jaka miała miejsce od 1945 roku doprowadziła do ogromnego zniszczenia układu. Zachowanie dworu jako dominanty zespołu w naturalny sposób ochroniło zespół przed całkowitym zatarciem związków kompozycyjnych. Wznoszenie kolejnych budynków w miejscach przypadkowych, kosztem nasadzeń i elementów kompozycji przestrzennej doprowadziło do utraty czytelności i spójności kompozycyjnej. W chwili obecnej na obszarach położonych granicznie mamy do czynienia z chaosem przestrzennym, ślady kompozycji roślinnej są tam znikome. Stare drzewa nie pielęgnowane przez dziesiątki lat dokonują swego żywota, a nowe są układami niekomponowanymi powstałymi najczęściej w wyniku naturalnej sukcesji, nie posiadają zatem wartości kulturowych. Zdecydowanie czytelniejsze są elementy kompozycji w części centralnej związane z dworem, niezwykle interesującym układem wodnym i układami nasadzeń. Winny one stanowić podstawę starannych prac rewaloryzacyjnych, nie można bowiem dopuścić do dalszej utraty wartości historycznych i kompozycyjnych tego miejsca. Niestety niemożliwe jest obecnie odczytanie historycznego układu dróg oraz precyzyjne określenie historycznych granic założenia. W tym celu konieczne byłyby prace archeologiczne i pogłębione analizy historyczne, które zapewne należy przeprowadzić przed przystąpieniem do kompleksowej rewaloryzacji zespołu, na co z uwagi na zachowane wartości bezwzględnie zasługuje.

V. WNIOSKI

1. GRANICE OCHRONY UKŁADU ROZPLANOWANIA

Postulowane granice ochrony układu rozplanowania obejmujący zespół rezydencjonalny wraz z kościołem przedstawiono na planszy. Granica ścisłej ochrony konserwatorskiej założenia winna pozostać bez zmian.

2. GRANICE OCHRONY WIDOKOWEJ

Postulowane granice ochrony krajobrazowej (w tym ekspozycji) obejmują tereny stanowiące naturalne zabezpieczenie widoku zabytku i jego relacji krajobrazowych wewnętrznych i zewnętrznych. Ich zasięgi przedstawiono na planszy.

3. GRANICE OCHRONY EKOLOGICZNEJ

Proponowaną formą ochrony jest objęcie całości założenia w pierwotnych granicach ochroną ekologiczną i połączenie go w lokalny system ekologiczny wraz a doliną rzeki. Jej zasięg przedstawiono na planszy.

4. POSTULOWANE ZMIANY DOTYCHCZASOWEGO SPOSOBU UŻYTKOWANIA

- a) Należy uporządkować teren parku;
- b) Należy opracować projekt rewaloryzacji zespołu dworsko-parkowego;
- c) Należy dokonać prac pielęgnacyjnych drzewostanu;
- d) Należy dokonać prac konserwatorskich historycznych dworu;
- e) Należy dokonać prac konserwatorskich układu wodnego;
- f) Należy dokonać nasadzeń uzupełniających, istotnych dla ochrony kompozycji roślin;
- g) Należy usunąć zniszczone lampy dekomponujące wnętrza parkowe i wyposażić park w małą architekturę (ławki, kosze itp.) zgodnie z opracowanym projektem;
- h) Z uwagi na wartość ekologiczną parku i jego aktualny sposób użytkowania, na drzewach należy powiesić budki lęgowe dla ptaków w celu wzmożenia ochrony starodrzewia przed insektami;
- i) Dokonać rozbiórek szpecących budynków gospodarczych i ogrodzeń betonowych lub maskować je roślinnością np. pnączami;
- j) Należy chronić istniejące powiązania widokowe i przeciwdziałać powstawaniu konkurencji widokowych dla założenia rezydencjonalnego oraz wzmacniać jego rolę jako dominanty krajobrazowej.

VI. SPIS FOTOGRAFII

Fot.1. Siemkowice. Aleja dojazdowa do parku i dworu od strony południowej (Milecki, 2010)

- Fot.2. Siemkowice. Widok na większy staw we wschodniej części parku (Milecki, 2010)
- Fot.3. Siemkowice. Pomnikowa lipa szerokolistna (pierśnica 220 cm, a obwód 765 cm) we wschodniej części parku widziana od strony wschodniej (Milecki, 2010)
- Fot.4. Siemkowice. Pomnikowy jesion wyniosły (pierśnica 108 cm) we wschodniej części parku (Milecki, 2010)
- Fot.5. Siemkowice. Widok na dwór obronny od strony południowo-wschodniej (Milecki, 2010)
- Fot.6. Siemkowice. Widok na mniejszy staw we wschodniej części parku (Milecki, 2010)
- Fot.7. Siemkowice. Aleja wjazdowa od strony północno-wschodniej (Milecki, 2010)
- Fot.8. Siemkowice. Mostek prowadzący na wyspę z dworem (Milecki, 2010)
- Fot.9. Siemkowice. Widok na dwór od strony południowo-zachodniej (Milecki, 2010)
- Fot.10. Siemkowice. Układ wodny będący pozostałością po fosie wokół wyspy z dworem obronnym (Milecki, 2010)
- Fot.11. Siemkowice. Pomnikowa lipa szerokolistna (pierśnica 220 cm, a obwód 765 cm) we wschodniej części parku widziana od południa (Milecki, 2010)
- Fot.12. Siemkowice. Widok na centralną i zachodnią część parku (Milecki, 2010)
- Fot.13. Siemkowice. Widok na centralną część parku od strony południowej (Milecki, 2010)
- Fot.14. Siemkowice. Widok na wschodnią część parku z współczesnym budynkiem mieszkальnym (Milecki, 2010)
- Fot.15. Siemkowice. Pomnikowy dąb (pierśnica 163 cm) w zachodniej części parku widziany od strony wschodniej (Milecki, 2010)
- Fot.16. Siemkowice. Widok na trzy dęby pomnikowe (pierznie: 150 cm, 146 cm, 127 cm) w zachodniej części parku widziane od strony wschodniej (Milecki, 2010)
- Fot.17. Siemkowice. Widok na centralną część parku od strony zachodniej, w tle pomnikowa lipa szerokolistna (Milecki, 2010)
- Fot.18. Siemkowice. Aleja parkowa na osi dworu (Milecki, 2010)
- Fot.19. Siemkowice. Duży staw widziany od strony wschodniej (Milecki, 2010)
- Fot.20. Siemkowice. Pomnikowy grab (pierśnica 93 cm) w północnej części parku widziany od strony południowej (Milecki, 2010)
- Fot.21. Siemkowice. Pomnikowa lipa drobnolistna (pierśnica 152 cm) w północnej części parku widziana od strony południowej (Milecki, 2010)
- Fot.22. Siemkowice. Panorama parku widziana od strony dworu w kierunku południowym (Milecki, 2010)

Fot.1. Siemkowice. Aleja dojazdowa do parku i dworu od strony południowej

Fot.2. Siemkowice. Widok na większy staw we wschodniej części parku

**Fot.3. Siemkowice. Pomnikowa lipa szerokolistna (pierśnica 220 cm, a obwód 765 cm)
we wschodniej części parku widziana od strony wschodniej**

Fot.4. Siemkowice. Pomnikowy jesion wyniosły (pierśnica 108 cm) we wschodniej części parku

Fot.5. Siemkowice. Widok na dwór obronny od strony południowo-wschodniej

Fot.6. Siemkowice. Widok na mniejszy staw we wschodniej części parku

Fot.7. Siemkowice. Aleja wjazdowa od strony północno-wschodniej

Fot.8. Siemkowice. Mostek prowadzący na wyspę z dworem

Fot.9. Siemkowice. Widok na dwór od strony południowo-zachodniej

**Fot.10. Siemkowice. Układ wodny będący pozostałością po fosie wokół wyspy
z dworem obronnym**

**Fot.11. Siemkowice. Pomnikowa lipa szerokolistna (pierśnica 220 cm, a obwód 765 cm)
we wschodniej części parku widziana od południa**

Fot.12. Siemkowice. Widok na centralną i zachodnią część parku

Fot.13. Siemkowice. Widok na centralną część parku od strony południowej

Fot.14. Siemkowice. Widok na wschodnią część parku z współczesnym budynkiem mieszkalnym

Fot.15. Siemkowice. Pomnikowy dąb (pierśnica 163 cm) w zachodniej części parku widziany od strony wschodniej

**Fot.16. Siemkowice. Widok na trzy dęby pomnikowe (pierśnice: 150 cm, 146 cm, 127 cm)
w zachodniej części parku widziane od strony wschodniej**

**Fot.17. Siemkowice. Widok na centralną część parku od strony zachodniej, w tle pomnikowa
lipa szerokolistna**

Fot.18. Siemkowice. Aleja parkowa na osi dworu

Fot.19. Siemkowice. Duży staw widziany od strony wschodniej

**Fot.20. Siemkowice. Pomnikowy grab (pierśnica 93 cm) w północnej części parku widziany
od strony południowej**

**Fot.21. Siemkowice. Pomnikowa lipa drobnolistna (pierśnica 152 cm) w północnej części parku
widziana od strony południowej**

Fot.22. Siemkowice. Panorama parku widziana od strony dworu w kierunku południowym

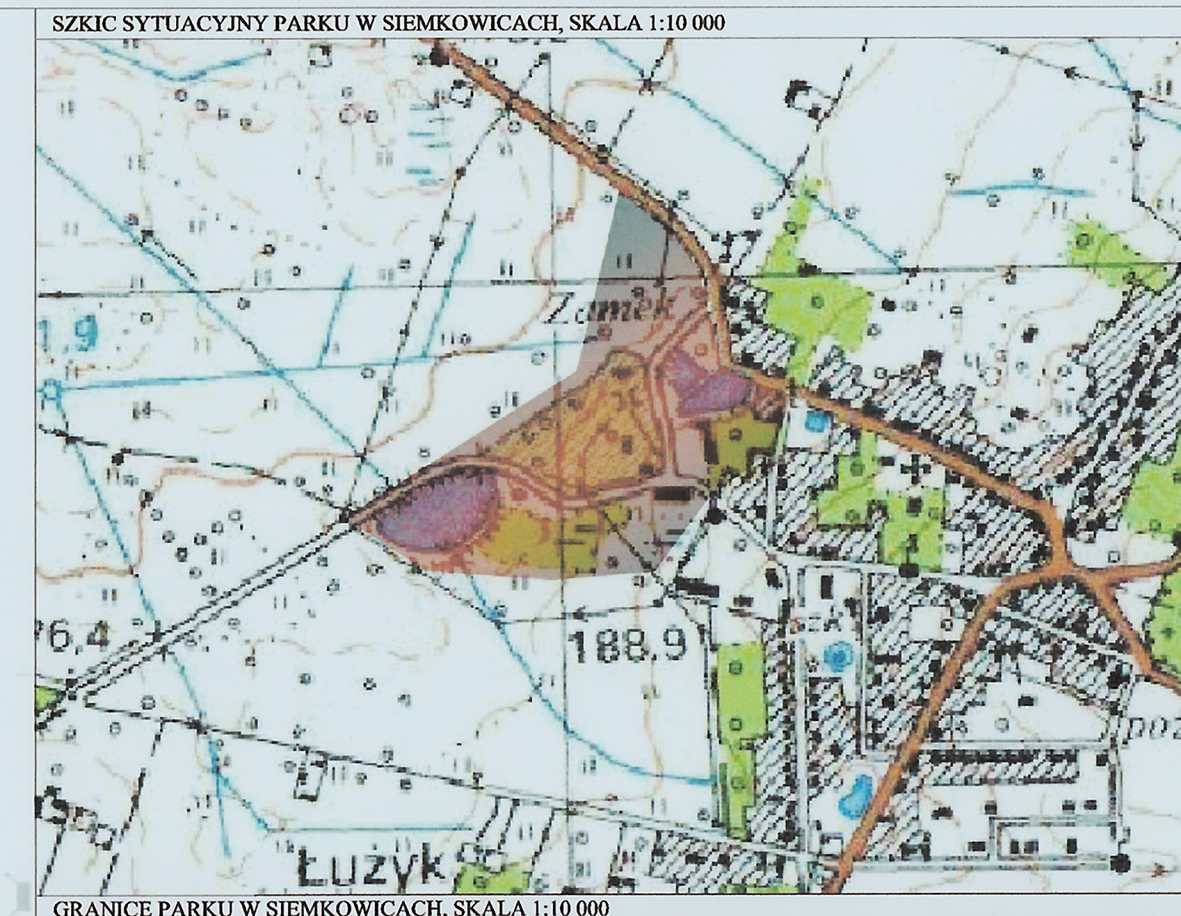
Ewidencja zabytkowego parku w Siemkowicach

gmina Siemkowice

powiat pajęczański

województwo łódzkie

skala 1:1000

OZNACZENIA

	AKTUALNA GRANICA PARKU		ŚLADY DROG DAWNYCH
	PIERWOTNA GRANICA PARKU		DROGI ZAŁOŻONE WSPÓŁCZESNIE
	BUDYNKI MUROWANE		MASYW STARODRZEWIA
	BUDYNKI DREWNIANE		SZPALERY LUB ALJEJE
	BUDYNKI MUROWANE O WART. ZABYT.		POJED. STARE DRZ. LIŚCIASTE I IGLASTE
	BUDYNKI DREWNIANE O WART. ZABYT.		DRZ. UZNANE ZA POMNIKI PRZYRODY
	MIEJSCE LUB POZOSTAŁOŚCI BUD. ZABYT.		MASYW DRZEWOSTANU MŁODEGO
	RZĘDZY PARKOWE		POJED. MŁODE DRZ. LIŚCIASTE I IGLASTE
	OGRODZENIE TRWAŁE		SKUPINY KRZEWÓW
	OGRODZENIE TRWAŁE O WART. ZABYT.		ZYWIŁY
	OGRODZENIE NIETRWAŁE		POWIERZCHNIE TRAWIASTE
	BRAMY I FURTKI		KWIETNIKI
	AKTUALNE WEJŚCIE DO PARKU		OSIE KOMPOZYCJI
	DAWNE WEJŚCIE DO PARKU		OSIE WIDOKOWE
	BASENEY, FONTANNY		STANOWISKO I KIERUNEK WYK. FOT.
	RZĘKI, STRUMIENIE		GRANICA STREFY OCHRONY ZABYTEGO ZAŁOŻENIA
	NATURALNY ZBIORNIK WODNY		GRANICA STREFY OCHRONY EKOLOGICZNEJ
	NAT. ZB. WODNY ZARÓŻNIETNY SZUWARAMI		GRANICA STREFY OCHRONY ZEWN. POWIĄZAN WIDOKOWYCH
	NAT. ZB. WODNY ZARÓŻNIETNY SZUWARAMI		
	SKĄPIWISKA		
	DROGI DAWNE DOBRZE ZACHOWANE		

OBJAŚNIENIA OZNACZEŃ ROŚLIN

Symbol	Nazwa gatunku	Nazwa polska	Oznaczenie	Symbol	Nazwa gatunku	Nazwa polska	Oznaczenie
1.	<i>Acacia gmelina</i>	akacja gmelina	Ac	1.	<i>Carpinus betulus</i>	grab pospolity	Ob.
2.	<i>Acacia saligna</i>	akacja saligna	As	2.	<i>Fraxinus excelsior</i>	jęsion wyniosły	Ob.
3.	<i>Alnus glutinosa</i>	alga błotna	Al	3.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
4.	<i>Alnus incana</i>	alga szara	Al	4.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
5.	<i>Betula pendula</i>	brzoza brodawkowata	Bp	5.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
6.	<i>Carpinus betulus</i>	grab pospolity	Ob.	6.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
7.	<i>Fraxinus excelsior</i>	jęsion wyniosły	Ob.	7.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
8.	<i>Pinus sylvestris</i>	sosna szara	Pp	8.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
9.	<i>Populus tremula</i>	topola tremula	Pt	9.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
10.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.	10.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
11.	<i>Alnus glutinosa</i>	alga błotna	Ob.	11.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
12.	<i>Salix alba</i>	wierzba biała	Ob.	12.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
13.	<i>Salix alba</i>	wierzba biała	Ob.	13.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
14.	<i>Salix caprea</i>	jeziora pospolite	Ob.	14.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
15.	<i>Salix caprea</i>	jeziora pospolite	Ob.	15.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
16.	<i>Salix caprea</i>	jeziora pospolite	Ob.	16.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
17.	<i>Salix caprea</i>	jeziora pospolite	Ob.	17.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.
18.	<i>Salix caprea</i>	jeziora pospolite	Ob.	18.	<i>Quercus robur</i>	dąb szypułkowy	Ob.